

Já a půlměsíc

Helena Vondráčková

S tím bílým strýcem,
jenž vládne tmám,
teď s půlměsícem
já schůzku mám.
A říkám: Zamkni tam
ten nóbl stříbrný krám.
Pojď dolů k nám,
ne nestůj dál
tak sám a sám

Já chvátám říčná,
(budu chvátat říčná)
tvé záři vstříc.
(běž té záři vstříc)
Jsem náměsíčná,
(jsem náměsíčná)
čím dál tím víc.
(a čím dál tím víc)
Tam říčním rákosí
teď chví stříbrná pláň.
Ty půjdeš sám,
ó, ty sám.
Jen vztáhnout dlaň
a mám, tě mám.

Teď plujem tůní,
jež stříbrem hrá,
za mléčnou vůní
ten strýc a já.
Je krása, pánové,
že v hrsti půlměsíc mám.
Spad dolů k nám,
už není dál tak sám a sám.

(Já chvátám říčná,
tvé záři vstříc.
Jsem náměsíčná,
čím dál tím víc.)
Tu koupel pánové,
tu koupel já si dám říct.
Noc pro nás dva,
ó, kouzlo má.
Jsme šťastni já
a půlměsíc.

Už není dál
tak sám a sám.

Tak plujem tůní
já a půlměsíc.
Za mléčnou vůní
(já a půlměsíc)
a tak nám je hej.
(já a půlměsíc)
Já a půlměsíc,
(já a půlměsíc)
v hrsti mám, držím jej.

(já a půlměsíc)
A kdo z vás máte víc?
(já a půlměsíc)
Ó, to je kouzel
(já a půlměsíc)
s měsícem v náručí...